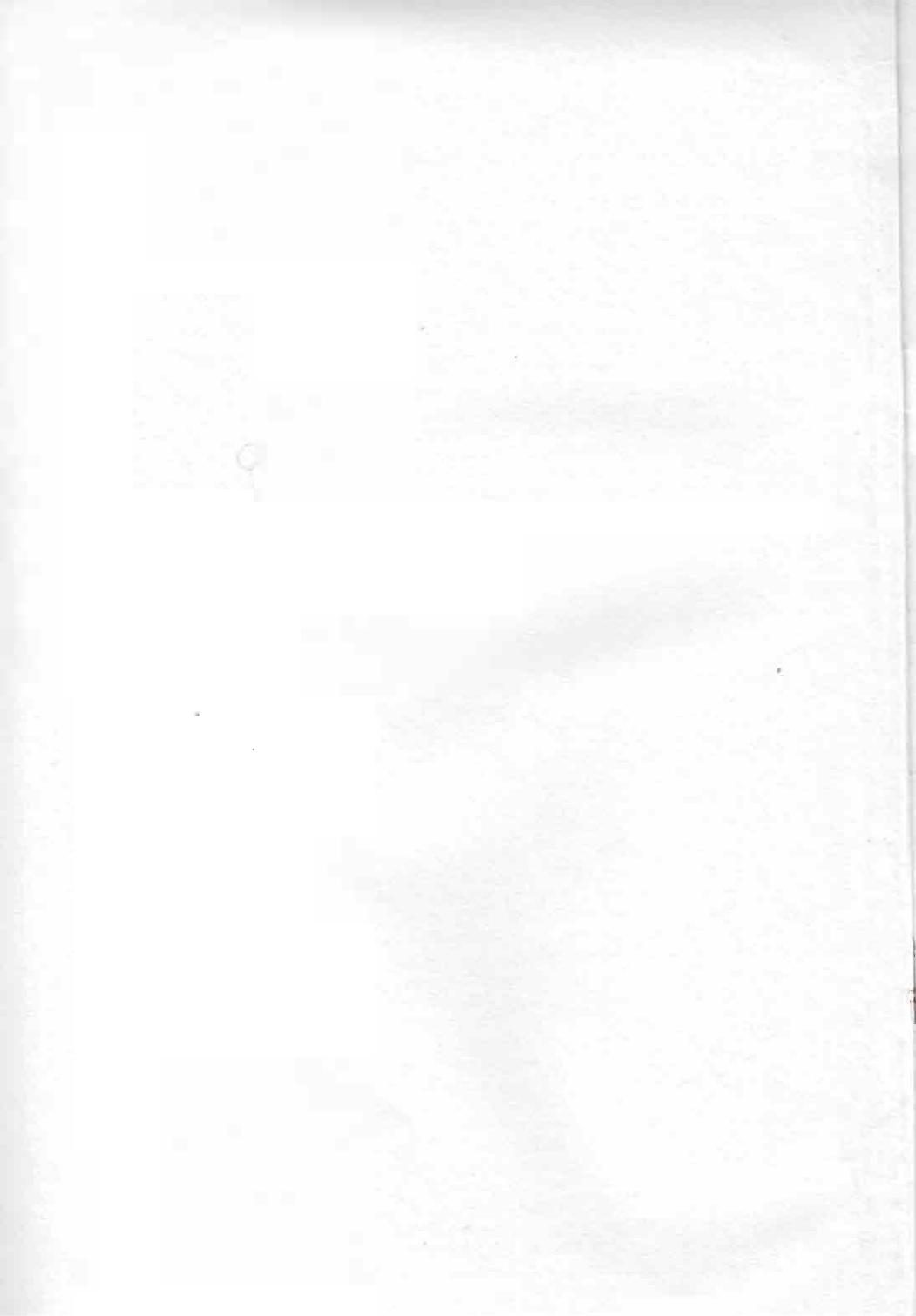

நிழல் தராத நிலங்கள்

எஸ். பி. பாலமுருகன்

தொழில் முறை கலை
ஏவ்வரையாக விட்டு

நிழல்தாத நிலைமை ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது. எனவே சிரமமாக விடப்படுகிறது. அதனால் நிழல்தாத நிலைமை ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது. எனவே சிரமமாக விடப்படுகிறது. எனவே சிரமமாக விடப்படுகிறது.

நிழல் தராத நிலைகள்

எஸ்.பி.பாலமுருகன்

நிழல்தாத நிலைமை ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது. எனவே சிரமமாக விடப்படுகிறது. எனவே சிரமமாக விடப்படுகிறது.

ஸ்ரீ. வி.பி.பாலமுருகன்
2017/03/19

ஜீவந்தி வெளியீடு

2016

நிழல் தராத நிலங்கள்

எஸ்.பி.பாலமுருகன்(1977)

எஸ்.பி.பாலமுருகன் எனும் தீயற்பெயருடைய இவர் 90களின் பிற்பகுதியில் கிருந்து எழுதி வருகிறார். மலையகத்தின் பதுணைக்கு அருகிலுள்ள குயின்ஸ்டவன் தோட்டத்தில் பிறந்த இவர் தற்போது பதுணை நகரத்தில் வசித்து வருகிறார். விஞ்ஞான ஆசிரியராக பணிபுரியும் இவர் கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும், சிறுகதைகளையும், நாடக பிரதியாக்கங்களையும் எழுதி வருகிறார். சில சஞ்சிகைகளின் இதழாசிரியராகவும், பத்திரிகையாளராகவும் சில காலம் பணிபுரிந்தார், மூன்றாவது நிலம் என்ற வேலைத் திட்டத்தின் மூலம் கவிதை தொகுப்புகள் கவிஞர்களின் தகவல்களையும் ஆவணப்படுத்து கின்றார். 2015ம் ஆண்டு எஸ்.காடகே சகோதர்கள் நடாத்திய ஆக்க இலக்கிய போட்டியில் கவிதைத் துறையில் இவரது “கால முளைத்த மீன்கள்” என்ற தொகுப்பு தேசிய ரீதியில் முதலிடம் பெற்றது.

இன்றைய மலையக கவிஞர்களில் முக்கியமானவர், ஈழத்து கவிஞர்களில் பேசப்படுவார்.

01. கால முளைத்த மீன்கள் (கவிதை - காடகே வெளியீடு)
02. நிழல் தராத நிலம் (கவிதை - ஜீவநாதி வெளியீடு)

நிழல் தராத நிலங்கள் (கவிதைத்தொகுப்பு) / எஸ்.பி.பாலமுருகன்/ முதற் பதிப்பு: ஆடி 2016/ எஸ்.பி.பாலமுருகன்/ அட்டைப்பட வழவழைப்பு: க.பரணீதரன்/ வெளியீடு: ஜீவநாதி, கலைஞர்கள், அல்வாய்/ பக்கம்: 68/ விலை: 200.00/ அச்சு: பரணீ அச்சுகம், நெஙல்லியடி/ ஆசிரியர் முகவரி: F2, Badulupitiya, Badulla, SriLanka/ தொலைபேசி: (94)0717-037466, (94)0727-037466./ மின்னாஞ்சல்: 3nilam@gmail.com

என்னை கவிஞராக்கிய
என் அன்பு அப்பா
அமர்ர. G.C.பொன்னன்யா அவர்கட்டும்
அமர்ர.கதிர்வேல் வள்ளியம்மா (அம்மம்மா/வீட்டம்மா) அவர்களுக்கும்
மனையக மன்றங்குக்கும் மட்டக்களப்பு மன்றங்குக்கும்

കമ്പർപ്പൺമ்

காலம் புண்ணயும் கவிஞருடுயும் கணவில் வழிதேர்ந்து விழிகளும்

நன்பரும் கவிஞருமான எஸ்.பி.பாலமுருகன் அண்மைக் காலமாக நிறையவே எழுதிவருகிறார். மகுடம் கலை இலக்கிய காலாண்டிதழுடனான அவரது தொடர்பினை தொடர்ந்து அவரது எழுத்துக்கள் ஆழமும் வீச்சும் கொண்டதான் பரிமாணம் அடைந்து வருகின்றது.

மிகக் குறுகிய காலத்தில் தனது இரண்டாவது கவிதைத்தொகுப்பினை வெளியிடும் அவரது முன்முயற்சியும் அதற்கும் நானே அணிந்துரை எழுதவேண்டும் என்ற அவரது பேரவாவும் நட்பின் தொடர்புள்ளியில்நாம் இறுகியதருணங்கள்

கவிஞர் எஸ்.பி.பாலமுருகன் அண்மைக்கால மலையக கவிஞர்களில் வித்தியாசமான சிந்தனைப் போக்கினை உடையவர். அவரது சிந்தனையை போலவே அவரது கவிதை வெளிப்பாடும் அது பேசும் பாடு பொருளும் வித்தியாசமானவை.

மிருகங்களை படிமங்களாக்கி அதனுடாக மனித சமூக சாரத்தின் வெளிப்பாடுகளை படம் பிடித்து அவர் படைத்த கவிதைகள் “கொடகே” நிறுவனத்தின் கவிதை நூல் தெரிவில் 2015ல் பரிசு பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. விரைவில் அக்கவிதை நூல் வெளிவரவுள்ள நிலையில் கனவுகளை படிமங்களாக்கி அதனுடாக தனதும் தான் சார்ந்ததுமான மலையகச் சமூகத்தின் இருத்தலை பேசும், அதன் மேல் கவிமும் ஆக்கிரமிப்பின் சோகத்தை தாங்கி வெளிவருகிறது இந்த நிழல் தராத நிலங்கள்

“நிழல் தராத நிலங்கள்” இந்த தலைப்பே ஒரு அழகிய படிமமாக ஒரு சமூகத்தின் நிலையை எமக்கு சொல்லிவிடுகிறது

தேயிலைச் செடிகளை வளர்த்து அதற்கே உரமாகி எமது
நாட்டின் பொருளாதார முதுகைமும்பை நிமிர்த்திவிடும்
தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு அந்த தேயிலை மரங்கள் நிழல்
தருவதில்லை என்ற உண்மையை மிக அழகாகச் சொல்கிறது இக்
கவிதைகள்

என் கனவு மிக விசாலமாக
வானத்தை தாண்டி
விரிந்து செல்கின்றது
என் முகம் மாற்றமடைகின்றது

குளிர்காற்றை
சுவாசிக்க வேசமிட்டால்
என் நரம்புகள் வெழுத்துவிடும்
தாக்கம் தழந்த விழிகளுடன்
கனவு காண்கின்றேன்

எனத் தொடங்கும் கனவு வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற
முதலாவது கவிதையின் ஆரம்ப வரிகள் இறுதிக்கவிதையான
புரியாத கேள்விகளுக்கு தெரியாத பதில்களில்” இப்படி
முடிகிறது

கேள்விகள் வரப்பட்டநாட்களில் இருந்து
தாக்கம் தொலைத்துவிட்டேன்
எப்படி பதில்கள் எழுதுவது
கேள்விகள் இருக்கும் வரை
எல்லாம் நகரும்
நியுட்டனின் விதிபோல
மனைந்திருக்கும்
பதில்கள் வந்த பின்
எல்லாம் குன்யமாகின்றது

முதல் கவிதைக்கும் கடைசி கவிதைக்குமான இந்த தொடர்ச்சி... இதே போன்றே எஸ்.பி.பாலமுருகனின் ஒவ்வொரு கவிதைக்கும் இடையில் ஏதோ ஒரு தொடர்பு இருக்கின்றது. அந்த தொடர்பு தான் அவரது கவிதையின்பலம். அது அவர் தனக்கென வரித்துக் கொண்ட ஒரு புதிய உத்திமுறை. அவரது கவிதைகளை தனித்தனியே வாசித்தாலும் புரியும், தொடர் புள்ளியாக கவிதைகளை தலைப்புகள் இன்றி வாசித்தாலும் புரியும். இந்த தொடர் நிலையின் ஊடாக அவர் தனது சமூகத்தின் வாழ்வியலை அதன் இருப்பை பேச முற்படுகின்றார். இதுவே அவரை ஏனைய மலையக கவிஞர்களில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்துகிற அம்சமாகும். இதில் அவர் வெற்றியும் பெறுகிறார்.

நாங்கள் பொம்மைகளாகிவிட்டோம்

யார் வேண்டுமானாலும்

எடுக்கலாம் ரசிக்கலாம்

விளையாடலாம் அழிக்கலாம்

சிரிக்கலாம்

எல்லாம் எல்லாம்

என்ற வரிகளில் “எல்லாம் எல்லாம்” என்ற சொற்பதம் மேலோட்டமாக பார்க்கையில் கவிதையின் ஒருவரி போல தோன்றினாலும் அது பேசும் அர்த்தங்கள் ஆயிரம். சாதாரண சொற்களுக்கு அர்த்தங்கள் ஆயிரம் கூட்டும் கவிதைகள் எஸ்.பி.பாலமுருகனுடையவை.

சைவக்கடவுள் முருகனுக்கு ஆறுமுகங்கள் என்பார்கள். கவிஞர் எஸ்.பி.பாலமுருகனின் கவிதைகளுக்கோ ஒராயிரம் முகங்கள்

நான் வாழும்

மனிதவியல் நகரத்தில்

பிசாக்கள் வந்து குடியேறுவதாக
எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்

பிசாக்கள் பற்றி அறிந்திருந்தும்
பிசாக்கள் மீது நம்பிக்கை
கொண்டவர்களாக நகரத்தில்
எல்லோரும் மாறுகின்றனர்

பிசாக்களின் மூழ்கில்
பிசாக்களின் வார்த்தைகளில்
பிசாக்களின் வகுப்பாக்கத்தில்
எல்லோரும் வசியபடுகின்றனர்

அரசியல்வாதிகளை பிசாக்களாய் கவிதை வழங்கும்
தெரியம் அது எஸ்.பி.பாலமுருகனுக்கு மட்டுமே உரியது.
சிவப்புச்சிந்தனைக் கவிஞரான இவருக்கு போலி அரசியல்
வாதிகள் பிசாக்களாகவே தெரிகின்றனர். பிசாக்களைப் பற்றி
அறிந்திருந்தும் அந்த பிசாக்களிடம் ஏமாந்த போகும் தனது
மலையக மக்களின் நிலை அவரை உணர்ச்சிவசப்பட
வைக்கிறது. இன்னுமொரு கவிதையில்

மலை ஜனாங்கள் மூழ்கிறார்கள்
யாருக்கும் புரியவில்லை
குளிர்ப்பற்ற காலவெளி
ஆயிரமாயிரம்
உரமாக்கப்பட்ட உறவுகள்
முதலில் வெள்ளை சப்பாத்துக்கள்
இப்போ கொள்ளை சப்பாத்துக்கள்
சப்பாத்தின் நிறம் மாறியது
இன்னும் இன்னுமாய்
வலிமையான சப்பாத்துக்களால்
நகூக்கப்படுகிறது என் இனம்

என்ற வரிகள் ஆங்கிலேயர்களால் குடியேற்றப்பட்ட தோட்ட தொழிலாளர்கள் முதலில் வெள்ளைச் சப்பாத்தக்களாலும் அதன் பின்னர் இன்றுவரை கொள்ளைகார தோட்ட முதலாளிகளின் சப்பாத்துக்களாலும் வலிமையாக நசக்கப் படுவதை மிக யதார்த்தமாக எடுத்து சொல்கிறது இக்கவிதை

ளங்கள் கணவுகளினுள்
பாம்புகள் புகுந்துவிட்டன
ஈசல் போன்று நாங்கள் கட்டிய
புற்றுக்களினுள்
பலவுந்தமாய் பாம்புகள் புகுந்து
இப்போ ளங்கள் கணவுகளையும்
அவசரமாக பிடிங்கி ஏறிகின்றன

இந்த கவிதை வரிகள் மேலோட்டமாக பார்க்கையில் ஆதிக்க சக்திகளின் பிரவேசம் எப்படி கணவுகளையும் பறித்து மலையக சமூகத்தை நக்க்குவதை சொல்வதாக தெரிந்தாலும் அதே வேளை ஒரு ஆன்மீக தேடலும், ஆத்மார்த்த விசாரிப்பும் இக்கவிதையில் புலப்படுவதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

எங்கள் இதயபுற்றுக்குள், பலவுந்தமாய் நுழையும் போராசை எனும் பாம்புகள் எப்படி மனித சமூகத்தை அலைக் கழிக்கிறது என்றும் கொள்ள முடிகிறது.

கணவு வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறது
பிசாக்களின் மிதமிஞ்சிய கணவுகளுக்கு அகப்படாமல் செல்கிறது
பொம்மைகளாகின்றோம் ஆட்டுவிக்கின்றனர்
மலைஜனங்கள் அழுகிறார்கள் நசக்கப்படுகிறார்கள்
கணவுகளினுல் புகுந்த பாம்புகள்

புனிதங்கள் பறிபோகும் தருணங்கள் பற்றி
 காலம் புணையும் உனது முகத்தை மாற்றாதே
 மெய் உறங்காவாழ்வின் நாட்களின் கவிதை
 கவ்வாத்து கத்தியில் துரோகத்தை வெட்டிவீசும்
 இரவுகள்

இது கவிதைவரிகள் அல்ல இந்த தொகுதியில் உள்ள
 முதல் ஒன்பது கவிதைகளின் தலைப்புகள். இதுவே ஒரு அர்த்தம்
 தெறிக்கும் கவிதையாய். நான் முன்னர் குறிப்பிட்டதைப்
 போன்று இதுதான் எஸ்.பி.பாலமுருகனை ஏனைய மலையக்க்
 கவிஞர்களில் இருந்து வித்தியாசப்பட வைக்கிறது. விரைவில்
 எஸ்.பி.பாலமுருகனின் மூன்றாவது கவிதைத் தொகுதியும்
 வெளிவரும் அதுவரை கவிஞர் எஸ்.பி.பால முருகனையும் இந்த
 கவிதை நூலை வெளியிடும் ஜீவநக்தி பதிப்பகத்தையும் வாழ்த்தி
 விடைபெறுகிறேன் மீண்டும் சந்திக்கும் வரை

மகுடம் . வி. கைமக்கல்காலின்
 (ஆசிரியர் – மகுடம்)

எல்லோருக்கும் நியூஸ் தேரும் ஒரு பயணியின் குறியியகள்

1. வரலாற்றுகளை எழுதுகின்ற குறிப்புகள்தான் கவிதைகள்
2. ஜீரணிக்க முடியாத வலிகளை பதிவுகளாக செதுக்குகின்ற எளிய குறிப்பு கவிதைகள்
3. நிறைய தருணங்கள் காலத்துள் மறைந்து விடுகின்றது அவற்றை அனுபவங்களாக அடுத்த உறவுகளுக்காக பதிய , எனக்கு கவிதை மூலம் சொல்ல சுலபமாக உள்ளது
4. ஒரு குழந்தை பிறப்பு முதல் அரசியல், பொருளாதாரம், விஞ்ஞானம் , சமூகவியல் , சமயம், சட்டம் , தர்க்கம் எல்லாம் பிறக்கிறது , அவற்றோடுதான் வாழுவும் வேண்டியுள்ளது
அவை ஏமாற்றபடும் போதுதான்
5. எனது கவிதைகளை எனக்கான வடிவத்திலேயே எழுதுகின்றேன் . மனையக சமூகத்தை பற்றியே தொகுப்பின் கவிதைகள் நகர்கின்றன

தோழர்

எஸ்.பி.பாலமுருகன்

கலைாசிரியர் 2006-1007 முனிசிபல் விதிக்கு பிரதிநிடி
பொறுப்புகளை வழங்க

மாணவர் பொறுப்புகள் , மாணவர்களின் விதிகளை எடுத்து விதிகள்
மாணவர்கள் விதிக்கு பிரதிநிடி முனிசிபல் முனிசிபல் துறை
பிரதிநிடி . மாணவர்களை பிரதிநிடி . மாணவர்கள் முனிசிபல் பிரதிநிடி

நன்றிகள்

திருமதி.நாகேஸ்வரி பொன்னையா(அம்மா) ,பொன்னையா
செந்தில்முருகன்(தும்பி- செந்தில்), பொன்னையா கலைவாளரி,
பொன்னையா பிரமிளாவாணி, செல்லையா யோகேஸ்வரி , செல்லையா
ஜானகி. அரசரத்தினம் கோகுலன், எஸ்.திலகவதி (நிபாபிரியா), மது

வீ. கைக்கல் கொலின் , கலாமணி பரஸ்தரன், மேமன்கவி ,
எஸ்.கொடே சகோதரர்கள் ,அ.கேதீஸ்வரன் , உபாவி லீஹாரடன்,
கருணாகரன், அ.சத்தியானந்தன் , மனுஷ்ய புத்திரன் (இந்தியா) ,
பாலச்சந்திரன் சேர், பரமேஸ்வரி பாலச்சந்திரன் ஷ்சர்
.மு.கிரவீந்திரகுமார் ,மு.முத்துக்குமார் ,மகேந்திரராஜா (டா),
கருப்பிரியா , யோ.மகேஸ் ,துரைராஜ் , விஜயரட்டனம் , என்.எஸ்.ராஜன்
சோலைக்கிளி, சிந்தாந்தன், அமரதாஸ் , கனிவுமதி , ஈழவாணி ,
மு.நித்தியானந்தன் , செ.யோகராசா , கே.எஸ்.சிவக்குமாரன்,
எம்.பெளூர் ,சிரமேஸ் , யோ.புரட்சி ஜே, பயியான் , ஜே.பிரோஸ்கான்,
ஏ.நன்புள்ளாஜ் ,செ.குணரத்தினம் ,திக்கவயல் தர்மகுலசிங்கம் ,
சல்மானுல் அரிஸ் , கல்லூரன், வாக்கரவாணன் , அநாபிகன் ,
பதுளைசேனாதிராஜா ,இரா.சடகோபன் , பெனி , சிவனுமணோகரன் ,
சன்முகம் சிவக்குமார் ,சுந்தர் நிதர்சன் , சுதர்ம மகாராஜன் ,
சு.முரளிந்தரன் , வே.தினாகரன் , லுனுகலை ஹி , மாரிமுத்து சிவக்குமார் ,
மு.சிவலிங்கம் , மல்லிகைபூ சந்தி திலகர் , மொழிவரதன் , சுதேசி , சம்ஸ்
பாஹிம் , அந்தனி ஜீவா , வ.சிவஜோதி , விசு கருணாநிதி ,
ரவீந்திரன்(புத்தககூடம்), சமரபாகு சீனா உதயகுமார் , அ.தியாகவிங்கம் ,
ம.ஜோதிகுமார் , மாக்ஸ் பிரபா , ஈழக்கவி நவாஸ் , நீலாபாலன் ,
நா.ஜெயபாலன் , சிறுதுளிபிரபா , அருண் வெங்கடேஸ் , மே.நிதர்ஷா

மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலை 2001-2003 காலத்தில் உறவான
எல்லா நண்பர்களுக்கும் ,

எனக்கு கற்றித்த அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் , என்னோடு சேவை
செய்த சேவை செய்யும் அனைத்து ஆசிரிய உறவுகளுக்கும்
திரு.எம்.எச்.எம். உ.சைன் சேர் , திருமதி. கனகசந்திரிக்கா , திருமதி
அமலா தெய்வேந்திரன் ,

கலாநிதி.எம்.பி. ரவிச்சந்திரா(மட்டக்களப்பு)

அமரர்.பொ.சந்திரசேகரிட்டு தொடக்கிய ஆசான் -யாழ்பாணம்) .
அமரர் சந்திரபோஸ் சுதாகர் (நிலம் இதழின் - ஆசிரியர்) அமரர்
அற்புதராஜா (தினமுரசு முன்னாள் ஆசிரியர்)

மூன்றாவது நிலம் , பெருவிரல் இயக்கம், ஊவா தமிழ் இலக்கிய
பேரவை, செவ்வந்தி கலை இலக்கிய வட்டம், மனையக எழுத்தாளர்
மன்றம், பலட்பாளிகள் உகைம், ஊவா எப்.எம், பென்டகன்

என்னிடம் கல்வி கற்று , கற்கும் அனைத்து மாணவ தோழர்கள்,
என்னோடு கல்வி கற்று என் அன்பு தோழர்கள் அனைவருக்கும்

பது- குயிள்ளீட்டுவுன் தமிழ் வித்தியாலயம் -ஹாலி-எல ,

பது-சரஸ்வதி கனிஷ்ட வித்தியாலயம் - பதுளை

பது- அல்-இரவாத் முன்லிம் மகா வித்தியாலயம் -ஹாலி-எல,

பது- சரஸ்வதி மத்திய கல்லூரி பதுளை

பது- விவேகானந்த தமிழ் வித்தியாலயம் -அட்டப்பிடிய,

பது- கோணக்கலை தமிழ் வித்தியாலயம் -பசைறு,

பது- கோபோ தமிழ் வித்தியாலயம் - நெலும்கம

மகுடம் , ஜீவநதி தீ. போனா , தினகரன் , தினகுரல், தினமுரசு, தமிழ்
யிரர் , தாயக ஒலி, மித்திரன், மெற்றோநியுஸ், சுரியிகர், போது,
தொலூட்டன், கவிஞர், இடி, செந்தனைல், தென்றல், தமிழ் உகைம்,
தினகதிர், தமிழ் அலை, நம்தேசம், சிகரம், காற்புள்ளி

நீண்டவிழாக்கு இனா
நூற்றும் மை மாண்பும்
எப்படியெல்லாம் வாய்விழா
நீண்டவிழா

கனவு வியாபித்து கொண்டிருக்கின்றது

என் கனவு மிக விசாலமாக
வானத்தை தாண்டி
விரிந்து செல்கின்றது
என் முகம் மாற்றமடைகின்றது

குளிர் காற்றை
சுவாசிக்க வேசமிட்டால்
என் நரம்புகள் வெடித்துவிடும்
தூக்கம் துறந்த விழிகளுடன்
கனவுகாண்கின்றேன்

பனி எழுதிய
காலை ஒவியின்
கவிதைகளை எழுதியவாறு
பறவைகளிடம் சுதந்திரத்தின்
முகவரி கேட்டு
தொலைகின்றேன் தேடுகின்றேன்

மலையாற்றிலுள்ள
குருதி உறையாத கவிதைகளை
கொண்டு வருமா என
பறவைகளை எதிர்ப்பார்த்து
எனது முகம் மாறுவதாய்
நன்பர்கள் சொல்கின்றனர்

எனது முகவிம்பங்கள்
கண்ணாடியாய் மாறுகிறது
நம்பிக்கை இழப்பதை விட
என் முகத்தில்
புருவங்களை உயர்த்தி
நம்பிக்கை வளர்த்து பயணிக்கின்றேன்

தலையும் கனமெடுத்து
இதயம் வலி எடுத்தும்
மூளையை குழப்பாமல்
நம்பிக்கை மருந்துகள் ஏற்றுகின்றன

எல்லா கட்டளையும் சேர
கனவை வியாபிக்கின்றேன்
குளிருள் எப்போதாவது குரியன்
பார்க்கலாம் என்ற
நம்பிக்கை

பொம்மைகளாகிறோம் ஆட்டுவிக்கின்றனர்

எங்களை ஆட்டுவிப்பதற்கு
இரு கைகளுக்கும் இரு கால்களுக்கும்
எமது தலைக்கும்
கயிறுகள் கட்டப்பட்டுவிட்டது

எங்கள் கண்களுக்கு
மட்டுப்படுத்தப்படுகின்ற அசைவு
வாய்கள் சிரிப்புடன் இடப்பட்டு
ழுட்டப்பட்டுள்ளது

நாங்கள் பொம்மைகளாகிவிட்டோம்
யார் வேண்டுமானாலும்
எடுக்கலாம் ரசிக்கலாம்
விளையாடலாம் அடிக்கலாம்
சிரிக்கலாம்
எல்லாம் எல்லாம்

நாங்கள்
புணர்தல் கூட
மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது

புணர்தலின் மூலமும்
பொம்மையாகளே பிரசவிக்கப்படும்

ஆட்டுவிக்கும்
அசைவில் பொம்மைகளாக
ஆடுகின்றோம்
அவர்கள் விருப்பப்படி.

நாங்கள் பொம்மைகள்
கொண்டுவரப்பட்டு
விளையாடிவிட்டு
கையளிக்கப்பட்ட எங்களை
யார் வேண்டுமானாலும்
உடைக்கலாம்
எரிக்கலாம்
பொம்மைகள் போல
கவிதைகள் மட்டும் பிறக்கின்றன

நீண்ட நாளுக்கு பின்
எங்களின்
கைகள் மீண்டும் கட்டப்படுகிறது
ஆட்டுவிக்கப்படுகின்றது

கவிதைகள் படித்தபின் புரிந்தது
நாங்கள்
நகைச்சுவையாக்கப்பட்டதை
கடைசிவரை
பொம்மைகளாகவே கிடக்கின்றோம்
உயிர்ப்பிக்க யார் வருவார்கள்

கிருஷ்ணப்

பிசாக்களின் மிது மிஞ்சிய கனவுகளுக்கு அகப்படாமல் செல்கிறேன்

நான் வாழும்
மனிதவியல் நகரத்தில்
பிசாக்கள் வந்து குடியேறுவதாக
எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்

பிசாக்கள் பற்றி அறிந்திருந்தும்
பிசாக்கள் மீது நம்பிக்கை
கொண்டவர்களாக நகரத்தில்
எல்லோரும் மாறுகின்றனர்

பிசாக்களின் ஆழுகில்
பிசாக்களின் வார்த்தைகளில்
பிசாக்களின் வகுப்பாக்கத்தில்
எல்லோரும் வசியப்படுகின்றனர்

பிசாக்களின்
வாரிக்களை நம்பி
எல்லாம் எழுதி கொடுக்கின்றனர்
பிசாக்களை வாழ்த்தும் கவிதைகள் பிறக்கின்றன
ஒரு பிசாகவை எதிர்த்து
இன்னொரு பிசாகம் வருகிறது
அதனையும் நம்புகின்றனர்

பிசாக்கள்

எங்கள் இரத்தங்களை உறிஞ்சும்
எங்கள் தசைகளை உண்ணும்
எங்கள் வாழ்வை தின்றுவிழுங்கும்
எங்கள் கனவை அழிக்கும் என்ற போது
எல்லோரும் என்னை தூற்றினார்கள்

நான்

எல்லோராலும் சபிக்கபட்டவனாக
மாறுகின்றேன்
கவலைபடுகின்றேன்
பிசாக்களை நம்புகின்றனர்

பிசாக்கள்

சுவர்களில் அழுகாய் சிரிக்கின்றன
கும்பிடுகின்றன

பிசாசை நம்பினர்

வரவேற்றனர்
பிசாக்கள் இரத்தம் உறிஞ்சிய
உடல்கள் கண்டு
அதிர்கின்றனர்

பிசாசை நம்பி ஏமாந்ததால்

கனவு காண்கின்றனர்
மெளனிக்கின்றனர்
பிசாசின் வாரிக்கள் வருகின்றன
பிசாசின் பிடியில்
அகப்படாமல் நான் நகர்கின்றேன்

மலை ஜனங்கள் அழகிறார்கள் நச்க்கப்படுகிறார்கள்

மலை ஜனங்கள் அழகிறார்கள்
யாருக்கும் புரியவில்லை
குளிர்ப்பதற்கு காலவெளி - ஆயிரமாயிரம்
உரமாக்கப்பட்ட உறவுகள்
முதலில் வெள்ளை சப்பாத்து
இப்போ கொள்ளை சப்பாத்து

சப்பாத்தின் நிறம்மாறியது
இன்னும் இன்னுமாய்
வலிமையான சப்பாத்துக்களால்
நச்க்கப்படுகின்றது

என் அருமை தோழியே விபாசா
துயரம் விழுந்த பூமி
கடைதெருவில் காட்சி பொருளாகிறாய்
கண்ணீர் வருகின்றது

அடிமைவாதம் நீங்கியதாக
நீநகர் வந்தாய் நாகரீகம் என்று
மலையில் இருந்து இறங்கிவிட்டாய்
நடு அங்காடி தெருக்களில் மலையை விட
அதிகம் மிதிக்கப்படுகிறாய்

தோழியே

விரல்கள் வெட்டி தமும்பாக
 கொய்யப்பட்ட
 கொழுந்துகள் விட
 நகப்பூச்சி பூசப்பட்ட
 நகரத்தில் நீயும்
 நாகரீகமாக நசுக்கப்படுகிறாய்

முதலாளித்துவ முதலைகள்
 உன் இளமையை புசிக்கிறது
 முடியாத உன் பயணத்தால்
 உன் அழுகை
 ஓர் இரவு கண்ணீரில்
 கரைத்துவிட்டு மறுநாள்
 உன் உறவுகளின் நிலைகருதி
 நீ கடைதெரு வருகிறாய்

உன் வாழ்வை பணியம் வைத்து
 நீ கரைகிறாய்

தோழியே

மலை நமக்கு அடியைவாதம் இல்லை
 அந்த சப்பாத்துகளை விட
 இந்த சப்பாத்து கடைகள்
 பழியாக்கிறது எம்
 தோழிகளை

மற்றவன் உடுத்த நீ
 உடைகளை காட்டு
 உனது வாழ்க்கை உடை
 தொலைகளின்றது

நின்று நின்று
உன் கால்கள் வீங்குகிறது
நரம்பு பாம்புகள் பாய்ந்து நீ
நடை பிணமாகிறாய்
இளமையை புதைக்கிறாய்

மலையை தாண்டி
கனவுகளின் வர்ணங்களில்
வாழ்க்கையை வரையாமால்
நம்பிக்கையீனங்கள் நிறைகின்றது
நமக்கு நம்பிக்கை தர யாருமில்லை
இனி காலமில்லை
புத்தகம் தவிர எதுவுமில்லை
நம்பிக்கை தருவதற்கு

பசி நமக்கு பயமுட்டுகிறது
சப்பாத்துகள் விதவிதமாய்
நக்குகின்றது

இனவாத
யுத்தங்களை விட கொடுமையானது
இளமை முழுவதும்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
விழுங்குகிறது
அங்காடிகளில் அழகாக
துயரப்படும் தோழிகளே

தோழியே
காதல் பண்ணும் உன் வயது
கடைதெருவில்
முதலைக்கு பழியாகிறாய்

மலைகளை விட

தூக்கபில்லாது
விழா காலங்களில் உன் விதி
எழுதப்படுகிறது விடிய விடிய

அழகாய் உடுத்தி

பிச்சையெடுக்கிறாய்
சப்பாத்துகளால் இன்றும் இன்னுமாய்
நக்கப்படுகிறாய்

நீ சேர்த்து வைத்த

சேமிப்புகள் எல்லாம்
உனது உடலின் நோய்க்காக
செலவாகிறது
எதுவும் மீதமில்லை

தோழியே

நீ ஒருநாள் இல்லா தலைநகரும்
இந்த மலைநாடும் மூடுப்படும்

தோழியே

யுத்தத்தை விட இந்த
போராட்டம் கொடுமையானது

கண்ணீர் வியர்வைதுயரம்

வலி நிறைந்தது

உனது புள்ளடிக்கு மட்டுமே

நீ தேடப்படுவாய்

உனது இருப்பை வாழ்வை
எவரும் பேசப்படவில்லை

புனிதங்கள் பறிபோகும் தருணங்கள் பற்றி

எங்களின் உடல்கள் மெலிந்து
இடுப்பில் இருந்து உடைகள் அகலுவதால்
நிர்வாணங்களை மட்டும்
மறைக்கிறோம்
காற்றும் நிர்வாணத்தையும் அகற்ற
முயற்சிக்கின்றது

மரங்களின் உயரத்தை வளர்க்க
வெட்டப்பட்ட கிளைகளாக
நாங்கள்
நிழல் தேடி இல்லாது
வெயிலில் உருகி
குளிரில் நனைகின்றோம்

பாதையெல்லாம் குழிகள்
முகங்களில் முகழுடி இட்டு
சிரிப்பை தேடுகின்றோம்

வார்த்தைகள் விழுங்கப்பட்டு
கீழிறங்கிய கண்மடலுடன்
மொளித்து நகர்கின்றோம்

எதுவுமே பேசமுடியவில்லை
வீடு திரும்பவேண்டும்

பிள்ளைகளின் பசியை
ஏமாற்ற முடியாது

எங்கள் தெருவோர கடவுள்சிலை
உடைக்கப்படுகின்றது
பயமும்
பக்தியும் நிறைந்த
எம்மிடையே
பகையை விதைக்கப்படும்
நாங்கள் துரத்தப்படுகின்றோம்

கணவுகளினுள் புகுந்த பாம்புகள்

எங்கள் கணவுகளினுள்
பாம்புகள் புகுந்துவிட்டன
ஈசல்போன்ற நாங்கள் கட்டிய
புற்றுகளினுள்
பலவந்தமாய் பாம்புகள் புகுந்து
இப்போ எங்கள் கணவுகளையும்
அவசரமாக பிடிவ்கி ஏறிகின்றன

எங்களின் வியர்வை
மனங்களை நுகர்ந்து
அதுபற்றி பேசி
வாசனை வாங்கி தருவதாக சொல்லி
எங்கள் இரத்தத்தையும் உறிஞ்சுகின்றன

கைகள் கும்பிட்டபடி
சுவரில் சிரித்த முகங்களுடன்
ஒரு காலம் பிச்சை கேட்ட பாம்புகள்
இப்போ அமர்ந்து கொண்டு
கருப்பு கண்ணாடி வாகன
மற்றும் அறைகளில்
எங்கள் விம்பங்களை
தின்றுகின்றன

ஊர்ந்த பாம்புகள்

இப்போது பறக்கின்றன
புள்ளடியால் வாங்கிய சிறகுகளால்
பறந்து
எங்களின் கனவுகளை தின்னுகின்றன
பாம்புகளுக்கு சார்பாக
எல்லாம் மாறிவிட்டன

பாம்புகளின் இரட்டை
நாக்குகள்
இரட்டையாக பேசுகின்றன
பாலை கொடுத்தாலும்
பழி வாங்குகின்றன

நெடு நாட்களாய்
எங்கள் தூக்கத்தை கலைத்து
பயமுட்டுகின்றன
ஒவ்வொருவிதமாய் பாம்புகளும்
ஒவ்வொரு நிற முகமுடியுடன்
ஒவ்வொரு கொள்கையுடன்

பாம்புகள் குடைபிடித்து
எங்களை
விகுத்தை தெளித்து அழிக்கின்றன

செல்லுவதிடம் காலமிர்க்காவிராம்;
 குழப்பினாக நூல்மூல சீரைக்கூடியது;
 வீசுவினாகுங்கும் பூரை கூடியது
 பூர்த்திக்கூடியது, காலமீறு.

மெய் உறங்கா வாழ்வின் நாட்களின் கவிதை

எங்களிடையே பழகும் நாட்களில்
 பரவும் வியர்வையின் துர்மணத்தை
 சொல்கின்றார்கள்

புறக்கணிக்கப்படும் வாசனையால்
 ஒதுக்கபடுகின்றோம்
 ஊதுபத்திகள் இல்லாத
 கடவுளும் துர்மணமாகின்றது
 ஆனால் கடவுள்
 கடவுளாகின்றது

உடலின் ஆழ வலியை மறக்க
 ஒரு கிண்ண மது பழக்கம்
 குளிருள் கொஞ்சம்
 கொழுப்பை காப்பாற்ற போராட்டம்

ஆனால்
 மதுக்களின் ஆழத்தில்
 எங்களை தள்ளுகிறார்கள்
 மது கடைகள் நிறைக்கப்படுகின்றது
 சேமிப்புகள் கொள்ளையிடப்படுகிறது

புள்ளடியால் செய்த பிழைகள்
புல்லுருவியாய் பாம்பாக நகர்கிறது
காற்றில் பரவும் நுண்ணுயிர்கள்
எங்களை அழிக்கின்றது

மதுக்களின்
புலம்பல் ஆழ வலிகளை
வெளித்தள்ளும்
இரவின் வெளவால்களையும்
பகலின் வெளவாலுமாய்
தூக்கம் தொலைகின்றோம்

காலம் புனையும்
உனது முகத்தை மாற்றாதே

வேண்டாம்
கொடும் இரவு பிரசங்கத்தை
கேட்டு
இந்த பகலில் நடக்கமுடியாது
குழிகளில் விழ வேண்டாம்
இரவில் சூரியன் உதிப்பதாக
யாருமே நம்ப வேண்டாம்

இங்கே
தலைமைகள் தமக்கான தலையை காப்பாற்ற
சொல்லும் ஆரூடகம்

வாழ்வு குறித்த கவிதையை
நமக்கு நாமே எழுதிக்கொள்ள வேண்டும்
புனைவு பற்றி பேச வேண்டாம்
முகத்தை மாற்றி அமைத்து
நீ மாற முடியாது

புள்ளிகளாயிட்ட வார்த்தைகளை
நம்பவேண்டாம்

சூரியன்

எங்கள் குருதியையும் வியர்வையையும்
உறிஞ்ச வில்லை
கனவுகளை கலைக்கவில்லை
யாரோ சொன்ன நம்பிக்கையால்
ஏமாந்துவிட்டோம்

நீயும் நிர்வாணமாகவோ
நானும் நிர்வாணமாக மாட்டேன்
என் இதயங்கள் மட்டும்
நிர்வாணமாகினா

எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது
நம்பிக்கை பற்றி
இனியும் நம்பிக்கையில்லை
புனைவுகளை பற்றிய
பிரசங்கத்தின் நம்பிக்கைகளை
நம்பவேண்டாம்

நிறைவேற்றும் முறையிலே
நூல்கள் தொடர்பிலோ வாசத்துடன்
உயிர்களிலிருப்பு நூல்ப் பாதங்கள்

கவ்வாத்து கத்தியால்
துரோகத்தை வெட்டி வீசும் இரவுகள்

குழந்தைகளின் சிரிப்பில் பசிமறக்கின்றது

ஆகாயம், நிலவு, இரவு,
கடவுள், பூஜைகள், கனவு
மறுப்பு தெரிவிக்க முடியாத
நாட்களில் பூக்களை நட்டுவிக்க
கனவு காண்கின்றேன்

உள்ளங் கைகளில் சேகரித்த கனவுகளை
புன்னகைக்கும் குழந்தைகளின்
சிரிப்பை சேமிக்க
துரோகத்தை வெட்ட நாள் குறிக்கின்றேன்

இந்த இரவு முழுவதுமாக தூங்காமல்
நிலவை சாட்சிக்கு அமர்த்தி
கனவுகளை தேடுகின்றேன்

காற்று எழுதும் கவிதைகளாய்
காற்று எடுத்து செல்லும் கவிதைகளாய்
குழந்தையின் நிர்வாணத்தை
நினைத்து
புதிய பக்கங்கள் நிரப்புகின்றேன்

தனிமையும் வெறுமையும்
பீடித்துள்ள நாட்களில் என் கால்கள்
நிழல்களை தேடி பயணிக்கின்றேன்

நிழலில் காத்துகிடக்கும் நிழலால்
கடவிள் அலைபோல
வந்து போகும் கனவுகளை
துரோகம் நிரம்பாமல் வெட்டி ஏறிகின்றேன்

குழந்தைகளின் கனவை தின்னும்
துரோகத்தை
இந்த இரவில் கவ்வாத்து கத்தி
வெட்டப்போகின்றது

எல்லாம் எல்லாமாக பார்த்திருக்க
துரோகத்தை
தொலைந்துபோன வாழ்வை தேட
வெள்ளி கவ்வாத்து கத்தி
எழுத போகின்றது இந்த இரவில்

கடவுள்களை சபித்து விட்டனர்

எல்லா பாதைகளும் மூடப்பட்டுள்ளன
பாதைகள் சிதைந்துவிட்டன
மலைகளின் குளிர்கூத்தாடுகிறது

அழுகையை மறைத்து நடித்து
மெளனமாய் அழுகின்றோம்
ஒப்பாரியை பாட முடியாது

பிராத்தனையை நம்பி நம்பி
ஏமாந்ததாக
கடவுளை சபிக்க முடியாதவராக
சபிக்கபடுகின்றோம்

பெரும் கடவுளாக
பெரும் சாமியாக
வியாபித்து உருவாக்கப்பட்ட
துரோகத்தை எண்ணி எண்ண செய்ய
உருவாக்கியதே எம்மை மிதிக்கின்றது

மாத்தியாவாக உருவாக்கியதே
எங்களை மாத்திவிட்டது

தூங்ககூட முடியாமல்
நிரவாண வாழ்வு
கடவுளையும் நடுங்க செய்துவிட்டது

கடவுள்கள் மெளானிக்கின்றன

இங்கு எல்லா பாதைகளும்
வளைகின்றன திரும்புகின்றன
திருப்பம் மாறி மாறி வருகின்றன

ஓரு நேர்பாதையில்
எங்கள் பயணங்கள் தடைபடுகின்றன
பயணத்தில் பாதை தடைபடுவதால்
குறுக்கு பாதையில்
எல்லோரும் பயணித்து விடுகின்றனர்

எங்கள் எல்லா பிராத்தனைகளும்
கடவுளுக்கு கேட்பதில்லை
கடவுளே கைது செய்யப்பட்டு விட்டார்
கடவுள் எங்களுக்கு பாதுகாப்பு தருவதில்லை

பாதைகளில் இருந்த கடவுள்
மெளானிக்கின்றன
பூஜைகள் கிடைக்காததால்
எங்கும்
எங்களுக்கான எதுவுமில்லாத
தருணம் நகர்கின்றன

இரவில் கடவுளும் கண்விழிக்கின்றன
எதுவுமே பேசுமுடியாது
கடவுள் நகர்கின்றன
பாதைகள் இடர்கின்றன

திருக்குறள் மூலமாக
உதிர்க்கின்றன
நூல்களைத் தாங்கி.

சிறகுகள் உதிரும் காலங்கள்

மரங்கள் தனது இலைகளை
உதிர்த்து விடும் காலங்கள்
மரங்களில் ஒழித்து வைத்த எல்லாமே
வெளிச்சமாகிறது
மரம் நிர்வாணமாகிவிட்டது

ஆனால் இன்னும்
தகாத காலத்தில் உயிரை பிடித்து
துடித்து போராடுகிறது

இன்னும் இன்னும் நிழல் கொடுக்க
காலம் வருமென்று
மரம் வளரும்

மரம் சொற்களை உதிர்க்கவில்லை
மரணித்துவிட
மரம் பறவைகளின் கூடுகளை
அம்பலமாக்கிவிட்டது
பறவைகள் கோடிக்கவில்லை
மரம் இலைகள் தரும்
என்ற நம்பிக்கையில் வாழுகிறது

பறவைகளின் சிறகுகளும் உதிர்கின்றன
பறவைகள் மௌனிக்கின்றன

பறவைகள் காடுகளிடம்
மறைவிடம் தேடி
அலைகின்றன

நிழல் வரும்
உறைவிடம் வரும்
காடுகளிடத்தில் அதன் கவிதைகள்
மீண்டும் இனிதாக ஒலிக்கும்

மரங்களும் பறவைகளும்
நம்பிக்கை என்ற
கவிதையில் வாழ்கின்றன
உதிரும் சிறகுகள் வளரும்
எப்போதாவது என்று

உரமான உறவுகளின் கதை

மலை நிலம் முழுவதும்
உரமாக்கப்பட்ட
முன் உறவுகள்பற்றி
சிந்திப்பது இல்லை யாருமே
சிலர் தமக்கு விளம்பரம் தேட
இன்னும் நினைவு படுத்துகின்றன

உரமான உறவுகள்
இனி வரபோவது இல்லை
அதனால்
எது வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்

அவர்களின் நிலமான போராட்டங்கள்
அவர்களின் கடந்த வலிகள்
எல்லாம் மீட்க வேண்டும்
எங்கள் வாசிப்புக்கு வேண்டும்
அவர்களின் அனுபவம் எமக்கு வேண்டும்

புதைக்கப்பட்டவர்களின் ஆவி பேசும்

நிழல் தராத நிலங்கள்
நீரை வீடு வீடு

நிழல் தராத நிலங்கள்

எங்களின் நிழல்
இந்த நிலங்களில் கானவில்லை
சூரியன் எங்கள் நிலத்தை
தொட வில்லையா ?
எங்களின் நிழலை தரவில்லையா ?
என்று புரியவில்லை
காலம் காலமாய் தேடுகின்றோம்

நாங்கள் உருவாக்கிய
இந்த விளை நிலங்கள்
தேசிய பயிர் நிலங்கள்
எங்களை துரத்துகின்றன

பிடிக்கவில்லையா ?
இல்லை எம்மை வாழவிட
பிடிவாதமாய் துரத்துகிறதா
புரியவில்லை ?

நிழல் கிடைக்காத மெளனம் கொடியது
மிக ஆழமாய் வலிக்கிறது
நிழல் தராத நிலங்களில் இருந்து
நகர்கின்றோம், நகர்த்தப்படுகின்றோம்

நிலம் நிழலின்றி இருளாகிறது

புதிய கொங்கிறீற்று ராட்சதங்களும்
நாகர்களும் அமர்கின்றன
நீலமாய், பச்சையாய், சிவப்பாய், செம்மஞ்சலாய்
நிறங்கள் அமர்ந்த நிலத்தில்
குரங்குகளும் நகர்கின்றோம்

பயத்துடன்

எந்த தடயமும் இல்லாத படி
பயங்கரம் சூழ்கின்றன
உல்லாசயயற்ற அடிமைகள்
நகர்கின்றோம்

நிலத்தினை நம்பிய காதலியே
ஏப்போதாவது அடிமீதிலிருந்து பிடிப்
நிலத்தினை நிலத்தினை
ஏப்போதாவது அடிமீதி நிலத்தினை நிலத்தினை
ஏப்போதாவது அடிமீதி நிலத்தினை நிலத்தினை

நிலத்தினை நம்பிய காதலியே

எப்போதாவது
இந்த பச்சை நிலங்களில்
வலிதராத மழை வரும்
மண்திட்டுகள் சரியாமல் இருக்கும்
நீர்வழிந்தோடும் அதன்பாட்டில்

உனது புன்னலை
எப்போதும் நிலைத்திருக்கும்

உனது ளக்களில்
காயங்களை காணவோ
கீறல்களை காணவோ
இலைகளின் சாறுகளின் கரையை காணவோ
இஷ்டமில்லை

உன் ளக்களில்
கவிதை புத்தகம் காண
விரும்புகின்றேன்

எங்கள் காலத்தோடு
அடிமைவாதம்
வகுப்புவாதம் நீங்கவேண்டும்
காதலியே உனக்கு இவற்றை
பரிசளிக்க விரும்பவில்லை

விம்பம் சரியும் காலங்கள்

எங்கள் விம்பங்கள் சரிய
தொடங்கிய காலமிது
உனது அழைப்பு மிகமிக
காலதாமதமாகி விட்டது

மலைகளில் மரங்களின் உயிர்ப்பில்
மழைகள் கொலை செய்யப்பட்டதால்
நீர் இழந்து வரண்டுவிட்டது
வசிய மருந்துகள் சொல்லும்
மலைசாமிகள் கூட காணவில்லை
எங்கள் பாரம்பரியத்தை தேடுவேண்டியுள்ளது

அதிதியாக அழைப்புகள் எல்லாம்
எங்களை அகதியாக்கிவிட்டன
சொந்த மண்ணில்

புத்தகங்கள் புதையன்டு
தலைநகர்ம் வளர இனியும்
காரணமாக மாட்டோம்

குதிரைகள் கடவுளாகின்றன ப்பரிசு ஸ்பார்டி

குதிரைகள் கடவுளாகின்றன

குதிரைகள் கடவுளாக்கப்படுகின்றன

குதிரைகள் குளிருக்கு வந்தன

அதன் உறைவிடங்களை

எங்களுக்கு பரிசளித்தவாறு

குதிரைகள் அவர்களை

சுமந்தது

அதன் கொழுப்பை குறைத்தது

எங்களின் கொழுப்பை குறைக்காது

பாதுகாத்தது

இன்னும்

எங்களுக்காக ஒரு வாவிக்கறையில்

எங்களைவாழ செய்கின்றது

வனவாசம் வந்து அஞ்ஞாதவாசமான கதை

ஒருபெரிய வனத்தில்
தனிக்கவிடப்பட்டவர்கள் நாங்கள்
வனவாசம் என்பதை விட்டு
வனத்தை புதுபித்தோம்
எல்லோரும் வந்தனர்
அஞ்ஞாதவாசமாகி போனோம்

வனம் மிக அடர்ந்து பெருத்து இருந்தது
அழகாக அந்த வனம் வசதி படைத்தது
வனம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
மாறியது
மாறுகிறது
மாறும்
வனம் நிர்வாணமாகியது

எங்கும் சோழை என்றிருந்தோம்
இப்போ வனமல்ல
நாங்கள் நிர்வாணமாகின்றோம்
வனம் எங்களை பாதுகாத்தது
வனம் எங்களை ஏமாற்றியது
வனத்தில் பூக்கள் பூக்கின்றன
வாசனையில்லை
எல்லோரும் பயந்து நகர்கின்றன
வனம் கடைசியில்
அவர்களிடம் வசமாகின்றது

இந்த கூடாரத்தை பற்றி

இது கூடாரம்
 இன்னும் இன்னுமாய்
 இந்த கூடாரம் புதுபிக்கபடுகின்றது

 கூடாரத்தை விட்டு வெளியேறியவர்கள்
 கூடாரத்தை மறந்துவிட்டனர்
 கூடாரம் விற்று பிழைப்பவர்கள்
 காட்டிகொடுத்தவர்கள் தொடர்கின்றது

 கூடாரத்தை எல்லா விசூழ்ச்சிகளும்
 மாற்றுகின்றன

 ஒவ்வொரு தரமும்
 மாற்றம் பற்றி விவாதிக்கப்படும்
 எழுதப்படும்
 கடைசியில் காணாமல் போய்விடும்

 மிக மெலிதான மாற்றமும் இல்லை
 கூடாரம் புதிதாகின்றது
 பலவீணமாகின்றது
 இனியும் கூடாரத்தை
 நம்ப முடியாது

நூல்களை வெட்டுவது
நூல்களை பிடித்து
நூல்களை வெட்டுவது
நூல்களை பிடித்து

நகல் பிரதிகூட இல்லாத நாங்கள்

நகல் இல்லாத பிரதிகளாக
மாற்றப்படுகின்றோம்

எம்மை பற்றிய எந்த பிரதிகளும்
இங்கில்லை
இனியிருக்கபோவதுமில்லை
இதற்காகதான் எங்கள்
முன் கனவுகளை உயிர்ப்பிக்கவேண்டும்

நகல் இல்லாத பிரதிகளாக
கடத்தப்பட்டோம்
கட்டுப்படுத்தப்பட்டோம்
களவாடப்படப் போகின்றோம்

காலம் உன்னதமாய் நகரும்
ஆனாலும்
எங்களின் பிரதி எமக்கில்லாவிடின்
அடுத்த நிலையில்
கேள்வி குறிகளாகின்றோம்

ஆங்காங்கே எல்லாம் நிகழ்கின்றன
நிகழ்த்த படுகின்றது
வேடிக்கை பார்த்துவிட்டு
வெறும் கைகளுடன் போகின்றோம்

வேடிக்கை பார்த்தால்
இன்னும் இன்னுமாயில்
நிர்வாணமாகின்றோம்
எங்களின் நிலைபிரதிகளை
தேடுவோம்
நாங்களும் நிஜமாக

திசைக்காட்டிக்காக தேடும் காந்தங்கள்

திசை புரியாமல் எல்லோரும்
இங்கு தனித்திருக்கின்றோம்

தூரங்கள் நடக்கின்றோம்
எல்லோருமாக பயணிக்கின்றோம்
ஆனாலும்
இன்னும் பயணம் கேள்வி குறியாகின்றது

ஒவ்வொரு காலமும்
திசைகாட்டிகள்
வாங்கிவிடலாம்
என்ற கனவு மட்டும்
மாறி மாறி தொடர்ச்சின்றது

ஆனாலும் புரியவில்லை
ஒவ்வொரு காலமும்
திசைகாட்டிகள்
வாங்கப்படுகின்றது
பின்செயலற்று போகின்றது
தொலைகின்றது

இரவு, பகல் என மாறினாலும்
திசைகள் கேள்வி குறியாகின்றது
ஒவ்வொரு தரமும்

திசைகாட்டி கிடைக்குமென
புள்ளடியிட்டு பணமிட்டு
ரமாற்றம்

நிகழ்காலம்
திசைகாட்டியை
நாங்களே தயாரிக்க
காந்தம் தேடுகின்றோம்

விரைவில் வாச்சி பாதுகாப்பை
ஏற்படுத்துவதை கூறி

மாற்றுவதை என்றால்
மாற்றுவதையை என்றால் மீண்டும்
வழாவது
ஏற்படுவதை என்று அழைப்பது

மாறுவதை கூறுவதை
ஒலித் தாங்களை
ஏதும் விரிவாக
ஏற்படுவதை கூறுவதை

ஏற்படுவதை மாறுவது
மாறுவதை கூறுவதை
ஒலித் தாங்களை
ஏற்படுவதையை
ஏற்படுவதை ஏற்படுவதை
மாறுவதை

ஏற்படுவதை கூறுவதை
ஏற்படுவதை கூறுவதை
ஏற்படுவதை

அதிரும் தருணத்தில் எழுதப்படும்

இந்த நிமிடங்கள்
ஒவ்வொன்றும் மிகவும் வேகமாய்
அதிர்கின்றன

புருவங்கள் தடுமாறுகின்றன
எனதான வாழ்வுகள்
குளியமாகின்றன
ஆணாலும்
தருனம் மிகவும் அதீதமான
நிகழ்வுகள் நிகழ்த்துகின்றன

மனிதங்கள் என்ற
யந்திரங்களிடம் சிக்கி நகர்கின்றன
மிதிபடுகின்றேன்

எனதான கவிதைகள் நம்பிக்கைகள்
மட்டும் மீதமாகின்றன
ஆணால் என்ன செய்ய
இந்த இடர்காலத்தை பற்றி
எவரிடமும் பேசமுடியவில்லை
யாரும் பேச வரவுமில்லை

தனியே
எனதான இதயம் பயங்கரத்தை
நினைத்து அதிர்கின்றது
தனிமையின் வலியும் வேதனையும்

பொன்னாடு சொல்லுவதே
புதை விட்டு கூறுவிட்டு
கூறுவதே

காற்றாடி பறக்கமுடியாத காற்றுகள்

காற்றுகள் வீச்கின்றது
அசையாத இலைகளும் மரங்களும்
மயான அமைதியாய் இருக்கின்றது

காற்றுகள் வீசுவதாக சொல்லப்படுகின்றது
காற்று வீச்ததான் செய்கின்றது
ஆனாலும் எதுவும்
அசைவது இல்லை

காற்றாடிகள் பறக்க முடியவில்லை
அதன் இயக்கத்தில்
எந்த கோளாறுகளும் இல்லை
பழுதுமில்லை
அப்படியும்
காற்றாடிகள் இயங்கவில்லை

காற்றுகள் ஏமாற்றுகின்றது
ஏமாந்துபோன
காற்றாடிகள் பறக்கமுடியாது
தவிக்கின்றன

காற்று இருந்து என்ன செய்ய
எல்லாம் மாயையாக இருக்கின்றது

காற்று இருக்கின்றது
காற்றாடி அசைவதில்லை
பெயரளவில் காற்று
வெற்றிடமாகவே கிடக்கின்றது

காற்றை நம்பி ஏமாந்த பட்டியல்
நீருகின்றது

உறிஞ்சுவதி பறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி

உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி

உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி

உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி
உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி உறிஞ்சுவதி

நூல்களில் குறிப்பு
ஏன்றிருப்பது. பாடம்
ஒர்கள் விளையல்கி
நூல்கள். கி. மதியாவு. சிறை

விம்பம் தெரியாத கவிதைகள்

தனது இருளையே நிழலையே
மறைக்கமுடியாத
சிட்டி விளக்குகள் போல
எங்கள் விம்பங்கள் பெறமுடியாது
தடுமாறுகின்றோம்

உயர்ந்த நிலத்தை தேடி
கொடியேற்றி அந்த முகட்டில்
ஒளியை குரியனிடமிருந்து கடன் வாங்கியும்
அடிவாரங்களில் வெளிச்சமில்லாத
வாழ்வில் உறைகின்றோம்
கரைகின்றோம்

உயர்ந்த நிலத்தில்
இருப்பதால்
எல்லாம் கிடைத்துவிடும்
என்ற மாயையை
உடைத்தெறிவோம்

எல்லா பிரச்சினைகளாலும்
எங்களது விம்பங்கள் மாறுகின்றது
மழை நீர் முதலில் பெற்று
வழிந்தோடுவதாக எல்லாமே
பனிகள் எல்லாவற்றையும் மூடி

அழகைக்காட்டி எல்லாவற்றையும்
மறைத்து விட்டது
பனியை ரசிப்பவர்கள்
எங்கள் பினிகளைப் பேசுவதில்லை
இன்னும் இன்னுமாய்
விம்பங்கள் இல்லாது மறைகின்றோம்

— நான்கு முறை மாண்பும், ஏது

பொதுமகிழ்ச்சி

நான்கு முறை மாண்பும் ஆக

நான்கு முறை மாண்பும், ஏது
நான்கு முறை மாண்பும் ஆக

நான்கு முறை மாண்பும், ஏது

நான்கு முறை மாண்பும்

நான்கு

நான்கு முறை மாண்பும்

நான்கு முறை மாண்பும், ஏது

நான்கு முறை மாண்பும் ஆக

முறையுமானால் தட்டாக்கின்றது
நடவடிக்கை கூறுவது
நீண்டமாகிய மாதிரி
நோய்க்காலம் போன்றவில்லை
நால்தேரை மாலை

ஆணிகளால் அறையப்படும் கட்டளைகள்

மிக ஆழமாய் அறையப்பட்ட
ஆணிகளாய்
ஆழ நச்கப்படுகின்றோம்

ஆணிகள் மீது அதிகாரத்தின்
விம்பங்கள் தொங்குகின்றது

தாங்கி நிற்கும் ஆணிகளுக்கு
தெரிவதில்லை
ஆனால்
விம்பத்தின் ஆழகு மட்டும்
தெரிகின்றது

எப்போதும் ஆணிகள்
அதிகார சுத்திகளால்
அறையப்படுகின்றது

ஆணிகளை கழற்றி எறிய கூடிய
சுத்திகள் வருவதில்லை
ஆணிகள் துருபிடிக்கின்றன
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
அரித்து செல்கின்றது
படங்களில் விம்பங்களின் மீது
உள்ள அக்கரைகள்

ஆணிகளின் மீது இல்லை
முதலுக்கு வாங்கப்படும்
சுத்திகள் இன்னும் இன்னுமாய்
பலமாகின்றது

ஆணிகள் படங்களின்
விம்பங்களை
தாங்கி நிற்பது பற்றி
யாரும் பேசுவது இல்லை
யாரும் ஆணிகள் பற்றி
கவனமெடுப்பதில்லை

விரல்கள் அசைக்காது இசைத்த பாடல்கள்

எங்களது பாடல்கள்
இசைக்கபடுகின்றது இனிமையாக
ஆணாஸ்
யாருமே ரசிக்கின்றன தவிர
விரல்கள் அசைப்பதுயில்லை

எங்களின் பாடல்கள் இனிமைதான்
ஆனாலும் ஏற்றுக்கொள்ள மனமில்லை
பாடல் தொடர்கின்றது

பாடி பாடி களைத்துப்போன
எங்கள் வாய்க்கருக்கும்
கைகள் தட்டப்படவுமில்லை
கைகருக்கு எதுவுமில்லை
கைகள் விலங்கிடப்படுகின்றது

பாடாமல் இருக்கமுடியவில்லை
கலைஞர்கள் நாங்கள்
விரல்கள் மீட்டப்படுகின்றன

பாடல்கள் இசைக்கின்றன
செவிகள் மூடாமல் கேட்டு
மெட்டு எழுதுகின்றன
ஆனாலும் எப்போதும்
அவர்களின் விரல்கள் அசைவதேயில்லை

அடுத்த கட்ட பயணத்தின் குறிப்புகள்

நிறைய வாசித்து முடிந்துவிட்டது
இன்னும் வாசிக்க வேண்டியுள்ளது
நிகழ்காலத்து குறிப்புகள்
இறந்த காலத்தின் குறிப்புகள்
எல்லாம்
படித்து முடிந்துவிட்டது

அடுத்த கட்டத்துக்காக
குறிப்புகள் எழுதப்பட்டு
தளங்கள் வரையப்பட்டு
பயணிக்க வேண்டியுள்ளது

மெளனமாய் எழுந்து நடந்து பயணிக்கின்றோம்
மீண்டுமொரு வலிகளை சுமந்த
காயங்களை பார்க்குமுடியாது

மாற்று கருத்துக்களையும் வாசிப்போம்
பிடிவாதங்களை தளர்த்தி
பிடியான வாதங்களை
எடுத்த குறிப்பில் சேர்க்கின்றேன்

எப்போதும் ஒரு கவிதை புத்தகம்
வாசிப்போம்
மீண்டும் மீண்டும் விழுமுடியாது
யாரையும் பழியிடவும் முடியாது

புத்தகத்தை தொலைத்துவிட்ட கனவுகள்

கனவுகள் அடர்ந்த நாட்கள்
மிக அதிகமாய் நீஞ்கின்றது

வாசிப்பதற்கு புத்தகம் இல்லாத
இந்த நாட்கள் முழுவதும்
தூக்கம் ஆட்கொள்ளுகின்றது

கனவுகளை தட்டி செல்லவும் முடியவில்லை
அதன் அர்த்தங்களும் புரியவில்லை
காட்டுன் போல
விசித்திரமான கனவுகள் பறக்கின்றன
சொல்ல முடியாது

ஞாபகப்படுத்தமுடியாத விடயங்களாய்
கனவுகள் நகர்கின்றன
புத்தகங்கள் வாசிக்கமுடியாத
நாட்களாய்

புத்தகம் இல்லதாத நாட்களாய்
வாசிக்க ஆசையில்
கனவுகளை கழற்றிவிட்டு
வருகின்றேன்
புத்தகம் வாசிக்க

நிகழ்வுகள் நீண்ட மாற்றம்
நீண்ட மாற்றம் பல முறை
முழுமுறை சொல்லுத் தெடு கால
நீண்ட மாற்றம்

நீண்ட நாளௌக்கு பிறகான நிகழ்கால குறிப்புகள்

நிகழ்காலம்
மிக மாறுதலாக நகர்கின்றது

இந்த நகர்வு பற்றியும்
இறந்த காலத்துள்
நிகழ்ந்த எல்லாவற்றையும்
ஒரு புதினமாக
ஒரு புதிராக
ஒரு புரியாதவையாக நகர்கின்றன

கடந்த காலத்தை நினைக்கவோ
எதிர்காலத்தை நினைக்கவோ
முடியாத நிகழ்வாய் நகர்கின்றது
இன்றைய
காலம் மிக நேர்த்தியாகின்றது

எனது சாயல்
முழுமையாக மாறுகின்றது
நிகழ் கால நிகழ்வுகள்
என்னை மாற்றிவிட்டது

நிகழ்காலத்தின் புரிதல் சூனியமாகின்றது
எனது வாழ்வின்

உன்னதமான காலமிது
நிறைய புரிய வைக்கின்றது
ஒரு பழம் அழகை வந்தாலும்
அழுத்தமான
அனுபவங்கள் நிறைகின்றன

உன்னதமான காலமிது உன்னதமான பழமிது
நிறைய புரிய வைக்கின்றது நிறைய பழமிது
ஒரு பழம் அழகை வந்தாலும் அழுத்தமான
அனுபவங்கள் நிறைகின்றன

உன்னதமான காலமிது மின்சாரமிது
நிறைய புரிய வைக்கின்றது மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
ஒரு பழம் அழகை வந்தாலும் மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
அனுபவங்கள் நிறைகின்றன மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
உன்னதமான காலமிது மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
நிறைய புரிய வைக்கின்றது மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
ஒரு பழம் அழகை வந்தாலும் மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
அனுபவங்கள் நிறைகின்றன மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு

உன்னதமான காலமிது மின்சாரமிது
நிறைய புரிய வைக்கின்றது மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
ஒரு பழம் அழகை வந்தாலும் மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
அனுபவங்கள் நிறைகின்றன மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு

உன்னதமான காலமிது மின்சாரமிது
நிறைய புரிய வைக்கின்றது மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
ஒரு பழம் அழகை வந்தாலும் மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு
அனுபவங்கள் நிறைகின்றன மின்சாரமிது வாய்வாய்வு விடு

இருள் சூழ்ந்து விரிந்திருந்த நாட்கள்

இருள் சூழ்ந்து விரிந்திருந்த நாட்களில்
கண்கள் சிறையிடப்பட்டு
துமோறின

பக்கத்தின் புதினத்தை புரியமுடியாது
கால்கள் இடிபட்டு
உணர்வுகள் வலித்தன

விடுதலை பற்றி பேசிய இடங்களில்
ஒளிகேட்ட போது
ஒழிந்து போன உணர்வுகள்
இயங்காத தொலைப்பேசிகள்

பரிந்துபோனது
ஒளிகள் உள்ள போது
தேடமுடியாது போனவைகள்
இந்த இருளில் தேடிவிட்டேன்

ஒளியுள்ளபோது
புரிந்த புரியாதிருந்த மளிதங்கள்
இருளில் புரிந்தது

இருளோடு சில உறவுகள் இருளானது

மீண்டும் ஒளிவந்தது
நம்பிக்கை ஒளிபோனது

உலகின் புதிய பக்கங்களை
கவிதையில் எழுதுகின்றேன்

இருள் சூழ்ந்திருந்த நாட்களில்
நிறைய கவிதைகள்
வாசிக்க முடியாமல் போனது
அதற்கு இப்போ நிறைய கவிதைகள்
எழுதிவிட்டேன்

இருள் சொன்னது
ஒளியின் பெறுமதியை
ஒளிதான் சொன்னது இருளின் பெறுமதியை
ஒளியில் புரியாத நிறைய விடயங்கள்
இருளில் புரிந்தது

வா.வி.பி.
கலைநிலைமுறை மன்றத்தின் பொறுப்பு
குழுமத்தின் பொறுப்பு பேரவை

இசைமீட்க முடியாத பாடல்களின் காலம்

இப்போ

எனது ஒரு பாடலுக்கு கூட
இசை வழங்கமுடியாது
தடுமாறுகின்றேன்

ஆனால் அவர்கள்

எல்லா இசைக்கருவிகளையும் நன்கு
இசைமீட்டகூடியவர்கள்
ஆனாலும் ஏதோ காரணங்களால்
எனது பாடலுக்கு இசையை வழங்குவதை
தவிர்கின்றனர்

அவர்களின்

எத்தனையே பாடலுக்கு இசையைமத்தேன்
என் பாடலுக்கு இசையைமக்க முடியவில்லை
குளிரும் நடுங்குகின்றது

அதிகார சப்பாத்துகளால்

மிதிப்பட்டபோதும் இசையைமத்தேன்
இப்போ பூட்டல் கால்களால்
மிதிபடும் போதும் தடுமாறுகின்றேன்
யாருமில்லை
என் பாடலுக்கான வரிகளும் இன்னும்
முழுமையாகவில்லை

இப்போ

இசையமைக்க கூடியவர்கள்
செல்லாமல் பிரிந்துபோகின்றனர்

இனி இசையில்
நம்பிக்கையில்லை
தனியே பாடமுயற்சிக்கின்றேன்
அதிலாவது ஒரு ராகம் தாளம்
உருவாகுமென்று

ஏனும் பாடம் என்றாலும் விடையீடு கூடாது... பாடமுயற்சி
நம்பிக்கையில்லை
ஏனும் பாடமுயற்சிக்கின்றேன் அதிலாவது ஒரு ராகம் தாளம்
உருவாகுமென்று

ஏனும் பாடம் பாடாதில்,
ஏனும் பாடம் முழுப்பிரபுப்பில்
ஏனும் பாடம் கூடாது பாடப்பிர
ஏனும் பாடமுயற்சி முழுப்பிரபுப்பில்
ஏனும் பாடம் பாடாதில்
ஏனும் பாடம் முழுப்பிரபுப்பில்

பயறுகளில் பழியாகும் மாடுகள்

மாடுகள் எவ்வளவு பெரியதாய்
பலமானதாய்

பயனுள்ளதாய் உள்ளது
அது பயறுகளில் பழியாவது
புதுமையாக இருக்கும்

மாடுகள் வாங்கும்
வியாபாரிகள் வருவர்
மாடுகளை பார்ப்பர்
அடிமாடாக வாங்கும் மாடுகளையும்
நன்றாக ஆராய்ந்து பார்ப்பர்

விலை பேசும் மாடுகளின்
காதுகளில்
யாருக்கும் தெரியாதவாறு
கொஞ்சம் பயறுகள் இட்டுவிட்டு
வியாபாரத்தை கை விட்டு
சென்று விடுவர்

மாட்டின் விலை பேசும்
முதற்கட்டம் முடியும்

பயறு வாங்கிய மாட்டின் காதுகள்
வேதனையில் துடிக்கும்

உண்ணாது
ஒரு வாரத்தில்
மெலிந்து அதன் தரம் குறையும்

மீண்டும் வியாபாரிகள் வருவர்
மாட்டின் நிலை கண்டு
விலை குறைக்கப்படும்
மாடுகள் வாங்கி செல்லப்படும்

மாட்டை படுக்கவைத்து
நல்லெண்ணெய் காதுகளுக்கு விடப்பட்டு
காதுகளில் அழுகிய
பயறுகள் வெளியேற்றப்படும்

மாட்டின் வேதனை வருத்தம் தீர்ந்தபின்
மாடு உணவு உண்டு மீண்டும்
பழைய நிலைக்கு வரும்

புரியாத கேள்விகளுக்கு தெரியாத பதில்கள்

இன்று கேள்விகள்
அதிகமாக வினாவப்படுகின்றது
கேள்விகள் புரிகின்றது - ஆனால்
பதில்கள் வழங்க முடியவில்லை

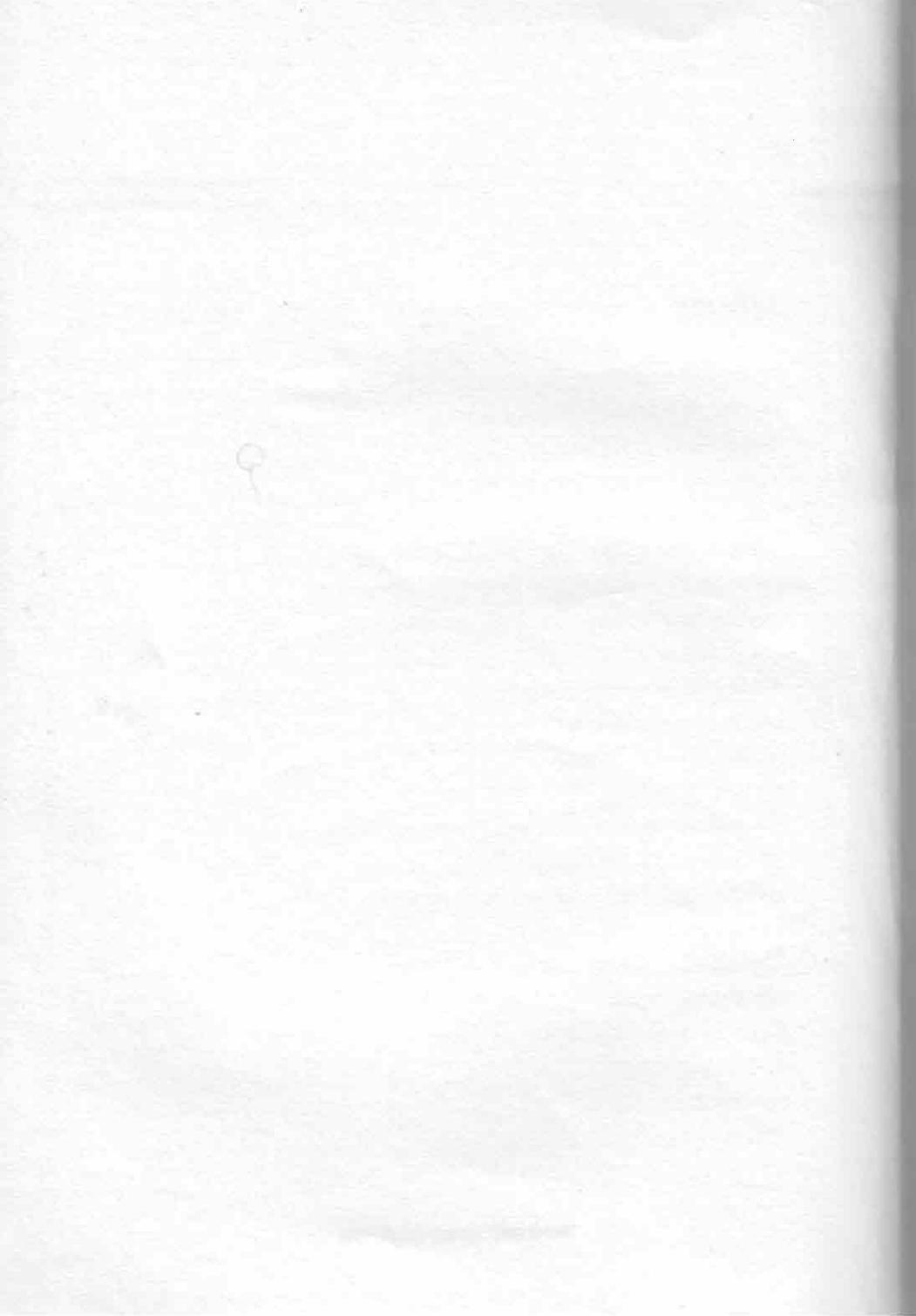
பதில்களில் ஏதோ தேங்கி கிடக்கின்றது
ஆனாலும் பதில் எழுதவோ முடியவில்லை
கேள்விகள் புரியாமலும் இருக்கின்றன

சில பதில்களில் முடித்துவிட-
எனக்கு மனமில்லை
மொனிக்கின்றேன்

கேள்விகள் வரப்பட்ட நாட்களில் இருந்து
தூக்கத்தை தொலைத்துவிட்டேன்
எப்படி பதில்கள் எழுதுவது சொல்வது

கேள்விகள் இருக்கும் வரை
எல்லாம் நகரும்
நியூட்டனின் விதி போல
மறைந்திருக்கும்
பதில்கள் வந்த பின்
எல்லாம் சூனியமாகின்றன

கவிஞர் எஸ்.பி.பாலமுருகன் அண்ணமக்கால மலையை கவித்தியாசனம் சிற்றதெனப் போக்கினை உடையவர். அவரது சிற்றதெனையை போன்ற அவருட வெளிப்பாடும் அது பேசும் பாடு பொருளாம் வித்தியாசமானானவு.

மிகுந்தவகை பழமங்களாக்கி அதனுடாக மனித சமூக சார்த்தின் இவ்விப்பாடுகளை பட்ட பிழத்து அவர் படைத்த கவிதைகள் "கொடகே" நிறுவனத்தின் கவிதை நூல் தெரிவிக் 2015 ல் பரிசு பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. விரைவில் அக்கவிதைநூல் வெளிவரவுள்ள நிலையில் களவுகளை பழமங்களாக்கி அதனுடாக நன்றாக தான் சார்ந்ததூபான மலையைக் கருத்தின் திருத்தலை பேசும். அதன் மேல் கவிமும் சூக்கிறப்பின் சோக்கதை தாங்கி வெளிவருகிறது இந்த நிழல் தராத நிலங்கள். நிழல் தராத நிலங்கள் இந்த தலைப்பே ஒரு ஆழப்பீ பழமாக ஒரு சமூகத்தின் நிலையை எமக்கு சிரான்ஸிலிருக்கிறது.

எஸ்.பி.பாலமுருகனின் ஓவியாரு கவிதைக்கும் இடையில் ஏதோ ஒரு தொடர்பு நிருக்கின்றது. அந்த தொடர்புதான் அவரது கவிதையின் பலம். அது அவர் நூல்களை விரித்துக் கொண்டு கிரு புதிய உத்திமனம். அவரது கவிதைகளை தனித்தனிப்பீ வரிக்காலும் புதிய தொடர்புள்ளியாக கவிதைகளை தலைப்புகள் கிணறி வாசித்தாலும் புதியம். இந்த தொடர்பு நிலையின் ஊடாக அவர் தனது சமூகத்தின் வாழ்வியலை அதன் கிருப்பை பேச முற்படுகின்றார். கீழே அவரை ஏனைய மலையை கவிஞர்களில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்துவது அப்பொழுதும். கீழே

மத்துவிமர்க்கல் கொலின்
(மத்து - இரிசர்ப்)
அன்றாடாயிலிருந்து

